Ч. 222. Второк 18 (5) жовтня 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Ґавсмана 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Сойм краєвий.

96 засідане I сесиї IX періоду з дня 15-го жовтня 1910.

Суботнішне засідане розпочало ся о год. 10½ рано.

П. Маршалок уділив відпустки п. Обертиньскому на 8 днів.

П. о. Сеник попирає петицию бурси ім. Качковского в Станиславові і бурси ім. сьв. Володимира в Стрию о субвенциї, а кс. Столовский петицию одного приватного учителя о дар з ласки.

Внесеня поставили: п. Лео нагляче внесенє о візванє комісиї реформи виборчої до зложеня справи з своїх праць.

Звичайні внесеня поставили п. Біс о обвалованє Сяну в пов. Ниско, пос. Кренжель о ухваленє закона, уможливляючого громадам набувати на сплати пасовиска, пос. Скарбек в справі заказу уживаня дріжджий з примішкою крохмалю.

Інтерпеляциї внесли: пос. Старух о вдержанє стяганя податків в громадах Мельниці, Журавні і ин. з причини пошести на худобу, п. Макух в спр. поведеня команданта стациї жандармериї в Соколівці, пов. Косів, п. Сандуляк в спр. розпорядженя пов. виділу в Коломиї дотично громади Іспас і в спр. поведеня учителя в Орельци, пов. Снятин.

З дневного порядку відослано до водної комісиї внесенє п. Скарбка в справі зміни декотрих постанов водного закона. Внесенє п. Меруновича в справі будови будинків на поміщенє ц. к. урядів і державних заведень відослано до комісиї.

Ширша дискусия вивязала ся над внесенєм пп. Бруницкого і Меруновича в справі краєвих підмог на губленє пільних миший.

Внесенє звучить: „1. Сойм признає в рубр. X. поз. 99 видатків фонду краєвого на р. 1911 на субвенцїонованє губленя пільних миший і дальші досьвідченя кредит в сумі 10.000 К. 2. Сойм взиває ц. к. Правительство, щоби як найскорше видало в порозуміню з Виділом краєвим розпорядженє виконуюче до закона з 24 жовтня 1907 о губленю пільних миший і зарядило оголошенє сего закона разом з розпорядженєм виконуючим в дневнику законів краєвих".

П. Винничук представивши сумну картину стихійших нещасть пожарів, граду, повений, неурожаїв, вкінци миший, поставив резолюцию, щоби субвенциї на ціль нищеня миший роздавано за посередництвом рільничих орґанізаций і щоби дотичний фонд з 10.000 кор. піднесено на 15.000 корон.

По промовах пп. Сеника і Сандуляка комісар привит. радн. п. Ґродзіцкий пояснив причини, чому справа закона о губленю миший протягає ся. Міністерство рільництва, доносячи о уділеню санкциї, застерегло, що закон буде міг увійти в житє доперва з хвилею виданя виконуючого розпорядженя. Се розпорядженє має видати Намістництво в порозуміню з краєвим Виділом. Намістництво на численні запити від кр. Виділу одержало відповідь, що поки кр. Виділ не буде мати вислідів проб і досьвідів, доси не може виконуючого розпорядженя видати. Доперва 10 с. м. т. є. перед 5 днями кр. Виділ надіслав свою опінию і справа в найкоротшім часї буде могла бути полагоджена.

П. Левицкий поставив резолюцию з зазивом до правительства, щоби безпроволочно приступлено до акциї губленя миший в цілім краю. — П. Думка підпер ту резолюцию.

По промові референта комісиї п. Кендзьо-

ЧАРІВНИК.

(Оповіданє з полудневої Африки).

(Дальше).

Якась надземна тишина залягала цілу самітну долину, ні сліду якогось житя. Гарден ішов долі долиною і перейшов може дві третини дороги, коли єго увагу звернув на себе якийсь ясно-білий предмет, що лежав на скалї. Наблизив ся на кілька кроків і побачив, що той ясно-білий предмет то людский череп. Кілька кроків дальше побачив другий череп, відтак знов один і ще один і так дальше. Вкінци стрітив їх цілу купу перемішаних з людскими кістяками — була то правдива Голгофта. На всі сторони в кождім напрямі розпростирав ся правдивий килим з людских черепів і костий. Приглянувши ся близше, пізнав Гарден, що то були муриньскі черепи; були то черепи дорослих і дітий і на многих з них видко було сліди більших ушкоджень. Не було сумніву, що колись давними часами перетягнули через ту околицю як нищача буря люті орди чи то дикого Чакі з полудня, чи кровожадного Умзілкаціого з півночи (оба они були начальниками муриньских племен Зулюсів і Матабелїв). Очивидячки мусїли они якесь нещасливе племя зігнати до тої долини і в пень єго вирізали, як то було в звичаю в тодїшних війнах. То був страшний вид, який представив ся очам Гардена. Скісні промінї заходячого сонця відбивали ся ярко від високих скал, а червонаво-бура краска трави „тамбукі" сияла в тім огненнім сьвітлї найяркійшою червеню, так що ярко-білий килим людских черепів і костий немов би плавав в кровавім мори. По Гарденї перейшов мороз. Справді, то була долина костий, долина смерти і знищеня.

Єго гадки перервало нараз голосне гавканє, по котрім безпосередно роздав ся голосний зойк болю. Гарден пізнав голос свого пса і побіг як найскорше в сторону, звідки доносив ся зойк. Він побачив, як вершки високої трави сильно зафилювали, відтак фильованє перемінило ся в легке дрожанє, що здавало ся віддалювало ся від него. Вскорі опинив ся на місци, звідки чув голос пса і на вид, який єму представив ся, станув наляканий і онїмів. Перед ним лежав в траві єго великий, сильний пес, пірваний буквально на кусні. Один погляд на землю вказав єму сліди великого бабуна (малпи). Доґу мусїв бабун вхопити з заду і майже в одній хвили убити, але хитрість і сила того зьвіра, що то зробив, мусїла бути просто надприродна. Мимохіть мороз перейшов по тїлї Гардена. Але відтак прийшовши до себе, постановив заночувати в долині, розслідити долину на другий день і відтак повернути до свого табору. Крім того мав він надію, що може єму удасть ся віднайти убийника свого пса і розплатити ся за те з ним.

Побачив малу площу порослу низькою травою, але окружену довкола високим „тамбукі"; посеред тої площі стояли два дерева. То вільне місце мало досить великий промір і давало добрий перегляд. Заки розклав ватру і назбирав досить ріща, аби було чим палити цілу ніч, настала по короткім сумерку темна ніч. Два рази в часї тої роботи підніс нагло голову, бо мав то непевне і немиле чувство, що єго хтось підглядає. За другим разом був би присяг, що на краю високої трави видів якусь високу стать, котра однако так скоро щезла, що мусїв собі сказати, що єго очи помилили ся в вечірнім сумерку. З'їв свою скупу вечерю і сїв закуривши люльку коло своєї ватри.

Ніч ставала чим раз темнійша і темнійша. Не було місяця, але чисте небо покрило ся безлічю звізд, а над долиною лежала та сама страшна і неприродна тишина, яку лиш раз перервав зойк бідної доги.

Ще раз перервав єї крик „ґуї" (великої нічної саранчі), котрої крик подібний до крику чоловіка в смертельній тревозї. Вскорі то зовсім близько, то о милю дальше, то знов високо в горі понад скалами перебивали нічну тишину филї якихсь голосів, що видавали ся мов жалоби соток і тисячів тих убитих, котрих кости лежали в тій долині. Нараз всьо то перестало і на ново зловіщу долину залягла мертва тишина.

За приводом якогось наглого чувства, з якого не здавав собі справи, уложив Гарден свій плащ і капелюх побіч ватри в той спосіб, що видавало ся, немов би там хтось лежав, а сам повзаючи на руках і колінах чим скорше сховаив ся під двома високими деревами. Тут встав і укрив ся за пнем більшого дерева

ра принято в голосованю внесене комісиї і резолюцию п. Левицкого. За резолюцию п. Винничука на підвишку з 10.000 кор. на 15.000 кор. заявив ся україньский клюб, русофіли і людовці, разом 27 голосів. Правиця була против підвишки.

З черги розпочала ся дебата над внесенем комісиї буджетової о предложеню кр. Виділу в справі будови заведеня для умово і нервово хорих в Кобєжині.

Пос. др. І. Куровець заявляє, що Русини будуть голосувати за внесенем комісиї, яке признає додатковий кредит 68.000 корон на цїли сего заведеня, однак бесідник звертає увагу, що при передвступних працях перевисшено коштоспис о тих 68.000 корон, отже треба побоювати ся, що загальна сума кошту будови 700.000 кор. і так досить високо обчислена, в такий спосіб рівнож буде перевисшена; тому бесїдник поручає господарність і ощадність при будові.

Опісля прийшов на чергу вибір комісиї державної.

Підчас скрутиниї вели ся дальші наради, в яких принято без дискусиї справоздане шкільної комісиї про петициї учительства.

О годині 1 взяв п. Маршалок під обради наглячі внесеня, а між ними нагляче внесене п. Леа в справі виборчої реформи. До голосу записало ся кільканацять бесідників. Дискусия скінчить ся на нинішнім засїданю, яке розпочало ся по 10 год. рано.

Вісти політичні.

Заграничнa комісия австрийскої делеґациї.

На суботнїшнім засіданю комісиї справ заграничних австрийскої делеґациї вела ся дальше дискусия над буджетом міністерства справ заграничних.

Міністер ґр. Еренталь висказав вдоволене з вислідів своєї політики і дипльоматичної роботи, яку вибрав в часї анексийної кризи. Лїпше стало ся, що видано гроші, як щоби мала ся полити замість гроший кров. Монархія не є відокремлена, а що не заключає союзів, яких би собі бажав др. Крамарж, то тяжко. Поступає після давного заповіту, а що він не заводить, то виказали послідні події. Віднoшене Австриї до Італії дуже добре, а що до відношеня до Росиї, то невдоволене, викликане анексийною кризою, належить до минувшини. Балканьска політика обох держав згідна і придержує ся стану status quo. Що до новославізму і звязаних з тим внутрішних справ росийских, то не уважає відповідним порушати тих справ і висказувати свої бажаня. Вкінци що до відношеня до Сербії примічає, що становище сербского правительства єсть бездоганне. Що до инших держав, а то Франциї і особливо Анґлиї, то міністер не поділяє поглядів пос. Крамаржа в тій справі.

По міністри промовляли делеґати польскі, а то пп. Ґерман, котрий обговорював становище Поляків супротив заграничної політики Австро-Угорщини, Водзїцкий і Єнджейович, котрі полемізували з п. Крамаржем що-до славяньскої політики і становища Поляків супротив неї.

Наради перервано і відложено до слїдуючого засїданя, яке відбуло ся в неділю о год. 3 по полудни.

Новинки.

Львів, дня 16-го жовтня 1910.

— **Є. В. Цїсар** зволив вселаскавійше уділити з своїх приватних фондів: гр.-кат. комітетови парохіяльному в Кривчу перемиского повіта 200 К, гр. кат. комітетам будови церкви в Довгомостисках, мостиского повіта і гр. кат. комітетови будови церкви в Дорогові станиславівского повіта по 150 кор. запомоги.

— **Оповіщене.** В відношеню до оповіщеня ц. к. кравової Дирекциї скарбу у Львові з дня 19 вересня 1910 ч. 101.712 о виготовленю і предкладаню властям податковим І інстанциї виказів Б. В. Ґ до ужитку при вимірі податку особисто-доходового на рік 1911 подає ся сим додатково до відомости П. Т. властителів домів і льокаторів, що в виказах форм Б. В. Ґ. належить подати мешканців взглядно взглядно членів родини, їх занятє і місце замешканя після стану з днем 5 падолиста 1910 і викази тії предложити ц. к. Адмінїстрациї податків найдальше до 15 падолиста 1910. Виказ Б. має бути виповнений через властителя дому винайміленого, виказ В. через чиншівників, а виказ Ґ. через властителів домів невинайміених. Ті самі викази повинні виготовити властителі готелїв і домів заїздних що до тих осіб, котрі довше як три місяцї без перерви мешкають. В який спосіб мають бути виповнені повисші викази, вказують написи поодиноких рубрик і поясненя заміщені на 1 стороні відносних друків.

Бланкети повисших виказів видає протокол подавчий ц. к. Адміністрациї податків у Львові за зголошенем ся інтересованих безплатно. — Ц. к. Адмінїстрация податків.

— **З Дирекциї прив. шкіл** Руского товариства педаґоґічного у Львові. Супроти того, що Dziennik Polski написав оноді, що в демонстрациї женщин за виборче право брала участь молодїж руских приватних шкіл під проводом своїх педаґоґів, заявляє підписана Дирекция шкіл Р. Т. П., що молодїж анї поодиноко анї ґреміяльно участи в демонстрациї зовсім не брала. *Др. Остап Макарушка*

перед полумінню ватри, котра осьвічувала цїле вільне місце аж до високої трави. Тут під охороною дерев стояв і ждав з напруженем на то, що прийде. Він сам не знав, на що ждав. Знав лиш, що щось стане ся, то виразно шептав єму якийсь внутрішний голос. Мертва тишина долини пригнїтала єго майже фізично болючим тягаром і так минали години.

Аж нагло роздав ся тихий, трикратний свист. З напруженими до крайности нервами Ґарден ждав і наслухував. До єго ушний донїс ся тихонький шелест в високій траві. Відтак розділили ся високі била в двох місцях і обережно, розглядаючи ся довкола, появили ся дві голови. То були голови бабуна і леопарда. Голова великої малпи вказувала на надзвичайну величину цїлого тїла і коли погляд Ґардена упав на обі ті голови, почув він, помимо своїх сталевих нервів, що кров в єго жилах стигне, а рушниця дрожала в єго руках мов в пропасниці. Які чортівскі надприродні сили мусїли тут дїлати, аби двох диких зьвірів, що в житю природи суть смертельними ворогами, сполучити до спільного дїланя, котрого цїлію, як він о тім пересьвідчений, могла бути лиш єго згуба. Свист мусїв вийти з людских уст, того був певний, і той мусів бути сиґналом, який обох тих великих зьвірів кликав до спільної роботи.

Поволи вертала Ґарденови відвага. Він твердо постановив рішучо і непохитно виступити против тої небезпечности, так як вже нераз боров ся з неодною перепоною. Дякував провидїню, що ще завчасу дала єму причуте наближаючої ся небезпечности, бо инакше лежав би тепер безборонний в глубокім снї коло ватри.

Довший час виглядали обі великі голови крізь високу траву, відтак голова малпи сховала ся, між тим як леопард поступав наперед, сунучи ся краєм вздовж високої трави в напрямі виходу до горішного кінця долини. Сьвітло палахкотючої полумінї показувало єго величину і єго хороший ріст та відбивало ся на єго лискучій пестрій шерсти. Поведене зьвірів здивувало Ґардена. Було зовсім незвичайним, аби нічний хижий зьвір, як леопард, так явно показував ся в сьвітлї огня. Видко звір посував ся довкола ватри, аби дістати ся під вітер. Хоч майже незамітно потягав легкий вітерець над долиною, все такий досить сильний для незвичайно тонкого нюху тих зьвірят.

Коли леопард дійшов до місця, в котрім вітер просто від ватри ішов до него, підняв голову і Ґарден міг дуже добре бачити оба єго ніздря, котрими втягав в себе воздух. Леопард підійшов кілька кроків просто до ватри, підніс знову голову і наново нюхав. Відтак ще кілька крок в і знов повторило ся то само. Зьвір, здавало ся, сумнївав ся, не міг видко зрозуміти, що від спячої стати нїчого не чути. Кілька кроків і леопард опинив ся о яких двацять кроків від місця, де стояв Ґарден. Зьвір знов підніс плоску голову і коли то стало ся, змінив ся напрям єго погляду і він глядїв просто на становище Ґардена. Хоч не стояв просто під вітром, то однако своїм предивним нюхом відкрив Ґардена. Ґарден бачив, як леопард присїв до скоку, бачив, як єго хвіст люто бив землю, бачив, що сильні мязи зьвіра під гладкою шерстию корчать ся і ладять ся до скоку, а вкінци — побачив той скок. — Але рушниця була вже при рамени; мушка з слоневої кости ясно відбивала від лискучої шкіри великаньского кота, котрого задні ноги силуючись підскочити, ще не відбили ся від землї, коли роздав ся вистріл. Серед напрасного скоку згасло житє напастника і мертве єго тїло тяжко упало коло ніг Ґардена. Нїколи в житю не цїляв Ґарден лїпше.

Але звичаєм старих мисливих заложив в рушницю новий набій, заки ще пересьвідчив ся, що перший вистріл був смертоносний. І анї хвилю за вчасно, бо рівночасно почув за собою кроки. Скоро відвернув ся, саме в пору, аби вистрілити до страшного бабуна, що в повнім розгонї біг на него. Але він вистрілив о одну секунду за пізно, бо в тій самій хвили малпа великим скоком досягла галузя дерева. Скок той був так напрасний і несподіваний, що вистріл не поцілив. Не було вже часу другий раз набивати. Як блискавка побігла малпа на конець конара і скочила просто на него. Мимохіть підняв Ґарден свою ненабиту рушницю до гори і держав єї цїлою своєю силою. Дуло ударило зьвіра в саму середину груди і відкинуло єго на бік; бабун упав, виючи з болю. Але й Ґарден під тягаром упадаючої малпи перевернув ся. Зірвав ся на ноги ледве на хвилю перед тим, аби відбити другий напад малпи, але сим разом вже з меншим успіхом. Кинув тепер рушницю і витягнув свій мисливский ніж. Малпа на хвилю положила ся, шкіра на єї голові порушала ся скоро, великі жовті зуби блищали в сьвітлї огня, відтак скочила просто на груди Ґардена, а великі єї косматі руки обійміли єго з силою сталевих шруб. Напад кинув єго на землю; зьвір сидів на єго груди. Малпа похилила голову, аби свої сильні зуби запяти в шиї Ґардена. Але той вхопив малпу за гортанку і держав єї мов в клїщах. Відтак з напруженем всїх своїх сил вхопив лївою рукою ніж і віпхнув єго в груди бабуна. Той відскочив судорожно назад і з плачливим криком, дуже подібним до людского, пробовав вирвати ніж з рани. Кождий Африканець знає, як страшний є подібний до людского зойк і плач раненої малпи. Ще хвилю стояв бабун на ногах, відтак з пронизуючим криком і зойком повалив ся на землю і скінчив. Ґарден зірвав ся на ноги, вложив новий патрон в рушницю і оглянув ся довкола, приготований на нові напади.

(Конець буде).

— **Посьвяченє гр.-кат. катедри у Філядельфії.** Посьвяченє престольної рускої церкви в Філядельфії відбуло ся при участи Є. Ексц. Впреосьв. Митрополита гр. Шептицкого дня 2. жовтня. „Діло“ одержало в сій справі лист від румуньско-католицкого сьвященика о. Ник. Лікерія із Семигорода, котрий обїзджаючи румуньскі кольонії в Америці, був на тім посьвяченю та пише про свого товариша Русина ось таке: „Не можу здержатись, щоби не оповістити вам про дуже важне діло, при якому мав я те рідке щастє бути присутним. Преосьв. Ортиньский, епископ тутешних гр.-кат. Русинів, посьвятив нині в торжественний спосіб свою катедру. При сім чині дїйствували Ексц. львівский Митрополит гр. Шептицкий, румуньский архиєпископ Ріян з Філядельфії, апост. нунций з Вашінґтону Фальконіо, і численний збір духовеньства трох обрядів: римского, руского і румуньского. Сей акт становити ме в руско-католицкій церкви в Сполучених Державах незвичайно важний зворот. Росийскі схізматики, що пустили в рух свої рублї, понесли цїлковите моральне пораженє. Епископ Ортиньский є незвичайний проповідник. Єго проповідь виголошена звучним голосом, викликала у слухачів потоки сліз. Одним словом, епископ Ортиньский є правдивий епископ-апостол, в котрім руский нарід і унїятска церков найшли незвичайного борця. Простіть, що так на скорі пишу, — та чиню се в часі торжества“.

— **Будова руского народного театру у Львові.** На недавнім засіданю сойму предложив краєв. Видїл звіт в справі удїленя субвенциї на будову руского нар. театру у Львові. Справу реферував радн. Кивелюк. Стан будови театру після виясненя комітету будови, поданих до відомости кр. Видїлови є такий: Пляни театру на 900 до 1000 сяжнях зладжені віденьскою фірмою Фельнер і Гельмер; стан фондів: закупно площі 300.000 К, нівелюваня і уладженє улиць 50.000 К, будова театру 800.000 К, внутрішнє уладженє 100.000 К, помічний будинок 200.000 К, разом 1,450.000 К. З призбираних фондів покрито 350.000 К і остала готівка 114.719 К. Нестає отже один міліон. З огляду, що складки пливуть дальше, комітет думає, що з краєв. запомогою 450.000 К можна розпочати будову.

Видїл краєв. зазначує в своїм звіті, що справа удїленя запомоги є вже означена попередними ухвалами сойму. Остають лише до порішеня три услівя: що театр буде вибудований, що будинок буде уживаний виключно на театральні представленя та що край буде мати відповідний вплив на заряд. Кр Видїл обробив отже начерк акту фондациї „руского театру народного у Львові“ в 15 уступами. В перших чотирох уступах зазначено цїль фондациї: удержанє театрального будинку, веденє теперішного вандрівного і заходи до удержаня сталого театру у Львові, дбанє про відповідний репертуар штук, удержуванє драматичної школи та утворенє емеритального фонду театральної дружини. Театр є обовязаний виставляти лише штуки в українсько-рускій мові, а при винаймі театру мусить в договорі бути застережена ся точка, инакше умова стає неважна.

Фондацию завідує Рада, зложена з 13 членів, а се: по 2 членів делєгують Головний Видїл Тов. „Просьвіта“, „Руска Бесїда“, Тов. ім. Івана Котляревского, Тов. ім. Шевченка і „Союз співацких і муз. товариств“, 2 членів дає кр. Видїл, а 1 міска рада Львова. Урядованє члена Ради триває роки, а потім можуть ті самі люди бути вибрані на дальші 3 роки. Коли би котре з наведених товариств перестало ествувати, то фондацийна Рада рішає, котре товариство переймає по нїм право висиланя своїх відпоручників до Ради. Рада вибирає з поміж себе куратора і его заступника на 3 роки. Нарадам Рада проводить куратор або его заступник. Фондацийна Рада завідує фондациею, іменує директора, завідателя, касиера, урядників і слуг, ухвалює реґуляміни, розписує конкурси на драматичні твори, роздає запомоги артистам і веде контролю над театром. Нагляд над фондациею має Намістництво у Львові, яке має право висилати на засїданя своїх відпоручників з дорадчим голосом і може уневажнювати ухвали Ради, коли би они противили ся цїлым фондациї або Фондацийному актови.

Наконець в уступі про переходові постанови зазначено, що до часу уконституованя заряду фондациї буде вести всї справи теперішний комітет будови театру. Сей звіт і внесеня кр. Видїлу відослано без дискусиї до буджетової комісиї.

— **Дрібні вісти.** Львівска полиция розписала стежні листи за Юлієм Колїшером, котрий по всїй імовірности допустив ся обманьства в Банку краєвім на 20.000 К і ще дня 6 с. м. щез без слїду зі Львова. — Селянина Лавра Лучко, котрий їхав з Красного до Львова на чужу леґітимацию зелїзничу, виловив кондуктор зелїзничий і Лучка буде мусїв тепер не лиш заплатити 6 К кари, але крім того запізвано его до суду за обманьство на шкоду скарбу зелїзничого. — В Плашковій під Новим Санчом знайдено тїло якогось мужчини подерте в страшний спосіб поїздом зелїзничим. Хто був той нещасливий, не знати. — В громадскім арешті в Криници повісив ся на власній камизельці робітник Лев Гаврон, длятого що жінка єму втекла а уряд громадский не лиш не хотів помочи єму відшукати жінки, але ще й замкнув его до арешту за то, що він нахально того домагав ся.

— **Маслярско-сироварский курс на Буковині.** Від першого падолиста сего року відкриває ся другий курс на Буковині. Задача курсу підготовити здібних маслярів а радше сироварів для молочарских спілок. Курс відбуде ся безплатно. Здібні ученики отримають зараз посади від 360 кор. до 1200 кор. річної платнї відповідно до своїх здібностий і провадженого інтересу. Зголошуватись зараз на адресу Василя Павлюка, інструктора молочарского в Розтоках на Буковині.

— **Ченстоховский злочин.** Нині наспіла вість з Гамбурга, що там арештовано Станислава Залоґа в хвили, коли в товпі еміґрантів ішов до корабля, котрим мав виїзджати. Розпізнав его на підставі фотоґрафії комісар німецкої полиції. При арештованім знайдено кількасот марок і білєт корабельний куплений в Катовицях. В три години по арештованю переслухано єго при помочи товмача і відставлено до вязниці. Він признав ся, що єсть Залоґом, що наміряв виїхати до Америки, куди мав поїхати також і Мацох. Дальше візнав, що був в четвер в Тржебіні з Мацохом і сидїли там непізнані при одним столі, підчас коли при другім столі сиділи росийскі аґенти, що слїдили за ними і не пізнали їх. Мацох поїхав до Кракова, щоби там забрати більшу суму гроший, яку там мав зложену. Не сказав однак, де; можна лиш здогадувати ся, що або в одним з банків під чужим назвиском або мав десь сховані в якімсь місци, о котрім знав лиш Мацох.

Телеґрами.

Ченстохова 17 жовтня. Кржижановска сповідала ся перед о. Міхальским і запричащала ся, відтак призналась ся, що о убитю мужа довідала ся від Мацоха в Варшаві. Відставлено єї до вязниці в Петрокові.

Петербург 17 жовтня. Департамент ісповідань запротестував против клятви церковної киненої на Мацоха.

Лісбона 17 жовтня. Внаслідок вибуху бомби семеро дітий потерпіло рани. Виновника замаху не викрито.

Білгород 17 жовтня. Проф. Хвостек покликаний з Відня до недужого на тиф наслідника престола кн. Александра, заявив, що стан здоровля пацієнта єсть поважний, але безпосередної обави нема, о скілько не наступить комплікация. Нині о 8 год. рано теплота тіла 40 степ., живчик 96.

Лісбона 17 жовтня. Вчера відбув ся при величезнім здвизі публики похорон адмірала Реіса і др. Бомбарда без всяких церемоній релїґійних. Тіла везено на ляветах. За тілами поступали вихованки школи войскової і маринарки з учителями представителі властий і здвиг народа. Президент правительства Браґа і президент муніципальної ради виголосили бесїди.

Ню-Йорк 17 жовтня. Воздушний корабель Вельмана маючий 6 людий на собі пустив ся в дорогу до Европи.

Ню-Йорк 17 жовтня. Пароплав „Соамо“ надіслав телеграфом без дроту вість, що вчера видів о 6 год. 55 мін. вечером бальон Вельмана у віддалї 4 миль від Зенді Гук. Бальон летів зі скоростию 16 морских миль (около 20 кільометрів).

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **8·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова
на головний дворець:

З Кракова: 2·30, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·26**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, **9·50**.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·02.
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38*).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова
з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52*), 5·59**).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35*).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·32.
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30*).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54*).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).